

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (antroji kolegija) NUTARTIS

2016 m. rugsėjo 13 d.*

„Arbitražinė išlyga — Elektros energijos tiekimo sutartis CNT(2009) Nr. 137 — Parlamento mokamas regioninis mokestis, kurį ieškovė sumokėjo Briuselio-Sostinės regionui ir kuris apskaičiuojamas pagal Parlamentui suteiktą galią — Sutartinės pareigos nebuvimas — Taikytinos nacionalinės teisės nuostatose nustatytos pareigos nebuvimas“

Byloje T-384/15

EDF Luminus, įsteigta Briuselyje (Belgija), atstovaujama advokatų D. Verhoeven ir O. Vanden Berghe,
ieškovė,

prieš

Europos Parlamentą, atstovaujamą L. Darie ir P. Biström,

atsakovą,

palaikomą

Europos Komisijos, atstovaujamos F. Clotuche-Duvieusart ir I. Martínez del Peral,

įstojusios į bylą šalies,

dėl SESV 272 straipsniu grindžiamo prašymo, kuriuo siekiama, kad iš Parlamento būtų priteista sumokėti ieškovei 439 672,95 EUR sumą ir palūkanas už šią sumą, kurią sudaro Briuselio-Sostinės regionui jos sumokėtas mokestis, apskaičiuotas pagal Parlamentui suteiktą galią,

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro pirmininkė M. E. Martins Ribeiro, teisėjai S. Gervasoni (pranešėjas) ir L. Madise,

kancleris E. Coulon,

priima šią

* Proceso kalba: prancūzų.

Nutartį

Teisinis pagrindas

Dėl Sąjungos teisės

- 1 Pagal SESV 343 ir AE 191 straipsnius valstybių narių teritorijose Europos Sąjunga ir Europos atominės energijos bendrija 1965 m. balandžio 8 d. Protokole dėl Europos Sąjungos privilegijų ir imunitetų, kuris iš pradžių buvo pridėtas prie Europos Bendrijų jungtinės Tarybos ir jungtinės Komisijos steigimo sutarties (OL 152, 1967, p. 13), vėliau pagal Lisabonos sutartį pridėtas prie ES, ESV ir Euratomo sutarčių (toliau – Protokolas), nustatytais sąlygomis naudojasi privilegijomis ir imunitetais, kurie būtini jos uždaviniams atlikti.
- 2 Protokolo 3 straipsnyje nustatyta:

„Sąjunga, jos turtas, pajamos ir kita nuosavybė yra atleidžiami nuo visų tiesioginių mokesčių.

Esant galimybei, valstybių narių vyriausybės imasi atitinkamų priemonių, kad būtų netaikomi arba kompensuojami netiesioginiai ar apyvartos mokesčiai, įeinantys į kilnojamąjo ar nekilnojamąjo turto kainą, tais atvejais, kai Sąjunga savo oficialiam naudojimui perka didelės vertės pirkinius, į kurių kainą įeina minimi mokesčiai. Tačiau šios nuostatos netaikomos tais atvejais, kai jos gali iškreipti konkurenciją Sąjungoje.

Jokių lengvatų netaikoma atsiskaitant už komunalines paslaugas.“

Dėl Belgijos teisės

- 3 *Ordonnance de la Région de Bruxelles-Capitale (Belgique) du 19 juillet 2001 relative à l'organisation du marché de l'électricité en Région de Bruxelles-Capitale* (2001 m. liepos 19 d. Nutarimas dėl elektros rinkos organizavimo Briuselio-Sostinės regione (Belgija); *Moniteur Belge*, 2001 m. lapkričio 17 d., p. 39135, toliau – Nutarimas dėl elektros energijos) 26 straipsnyje nustatyta:

„1. Už leidimo tiekti elektros energiją, išduoto 21 straipsnio pagrindu, turėjamą renkamas mėnesinis mokestis, jį turi mokėti fiziniai arba juridiniai asmenys (toliau – pareigą sumokėti mokestį turintys asmenys), kuriems suteiktas leidimas.

<...>

3. Mokestis apskaičiuojamas pagal sąlygas atitinkantiems galutiniams klientams suteikiamą galią per tinklus, jungtis ir tiesiogines linijas, kurių įtampa yra 70 kVA arba mažesnė, naudoti elektros energiją Briuselio-Sostinės regione. Klientams, kurie naudoja aukštą įtampą, suteikta galia yra prisijungimo galia. Ji yra lygi maksimaliai galiai, išreikštai kVA, suteiktai pagal prisijungimo sutartį. Jei prisijungimo sutartyje [galia] nenurodyta arba panaudota galia yra didesnė nei pagal prisijungimo sutartį suteikta galia, prisijungimo galia lygi maksimaliai galiai, išreikštai kVA, panaudotai per ankstesnius trisdešimt šešis mėnesius, padaugintai iš 1,2 koeficiento.

<...>

4. Kas mėnesį renkamas mokestis sudaro 0,67 euro už aukštos įtampos kVA.

<...>

Ši suma kas metus perskaičiuojama atsižvelgiant į Karalystės vartojimo prekių indeksą. <...>

5. Vyriausybė nustato šio straipsnio įgyvendinimo priemones. Be kita ko, ji gali nustatyti skirstomojo tinklo operatoriaus, regioninio transporto tinklo operatoriaus ir tiesioginių linijų naudotojų pareigą jai teikti duomenis apie mokesčio rinkimą.

Vyriausybė gali įpareigoti skirstomojo tinklo operatorių nurodyti pareigą mokėti mokesčius turintiems asmenims sumokėti mokestį. Nurodymas, be kita ko, turi apimti mokestinius metus, apskaičiavimo bazę, tarifą, sumokėjimo terminą ir mokesčio mokėjimo būdą. Tačiau šio nurodymo išsiuntimas ar neišsiuntimas neturi įtakos pareigą mokėti mokestį turinčio asmens teisėms ir pareigoms.

6. Mokestis renkamas pagal 1992 m. liepos 23 d. Nutarimo dėl regioninio mokesčio, kurį turi mokėti nekilnojamąjį turtą naudojantys asmenys ir tam tikro nekilnojamojo turto daiktines teises turintys asmenys, VI skyriuje numatytas taisykles. Tačiau terminas sumokėti mokestį nustatytas pagal šio straipsnio 3 dalį.

<...>“

Ginčo aplinkybės

- 4 2009 m. liepos 10 d. Europos Parlamentas ir ieškovė *EDF Luminus* pasirašė sutartį CNT(2009) Nr. 137 dėl žaliosios elektros energijos tiekimo Briuselio regione esantiems jo pastatams (toliau – sutartis). Sutartis įsigaliojo tą dieną, kai ieškovė faktiškai pradėjo tiekti elektros energiją, ir turėjo galioti dvejus metus. Pagal 2011 m. liepos 15 d. pasirašytą sutarties priedą jos galiojimas buvo pratęstas vieniems metams, t. y. iki 2012 m. liepos 31 d.
- 5 2011 m. gegužės 13 d. rašte ieškovė Parlamentui pranešė, kad ji turi jam pateikti sąskaitą faktūrą už elektros energijos tiekimo mokestį (toliau – mokestis), nustatytą Nutarimo dėl elektros energijos 26 straipsnyje, ir, be to, ji reikalavo jį sumokėti atgaline data nuo sutarties įsigaliojimo. Už šį nuo 2009 m. ieškovės Briuselio-Sostinės regionui mokėtą mokestį ji Parlamentui dar nebuvo pateikusi sąskaitų faktūrų.
- 6 Po to, kai Parlamentas atsisakė tenkinti šį prašymą, ieškovė jam nuolat siuntė dviejų rūšių sąskaitas faktūras, kurių vienos teiktos tik už mokestį, o kitos susijusios su neginčytais duomenimis apie elektros energijos tiekimą. Parlamentas apmokėjo antrąsias sąskaitas faktūras, o pirmąsias apmokėti atsisakė.
- 7 Pateikusi dar vieną prašymą sumokėti mokestį ir vėl gavusi neigiamą atsakymą į šį prašymą, ieškovė pareiškė šį ieškinį.
- 8 Ieškovė pareiškė ieškinį ir *Tribunal de première instance francophone de Bruxelles*, siekdama susigrąžinti iš Briuselio-Sostinės regiono jam sumokėtą mokestį.
- 9 Be to, 2014 m. balandžio 4 d. Europos Komisija Belgijos Karalystei pareiškė ieškinį dėl įsipareigojimų neįvykdymo pagal SESV 258 straipsnį. 2016 m. sausio 14 d. Sprendime *Komisija / Belgija (C-163/14, EU:C:2016:4)* Teisingumo Teismas nusprendė, kad, netaikydama Sąjungos institucijoms atleidimo nuo mokesčių, nustatytą Nutarimo dėl elektros energijos 26 straipsnyje, ir prieštaraudama dėl Briuselio-Sostinės regiono taip surinktų šių mokesčių grąžinimo, Belgijos Karalystė neįvykdė įsipareigojimų pagal Protokolo 3 straipsnio antrą pastraipą.

Šalių reikalavimai ir procesas

- 10 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:
- priteisti iš Parlamento jai sumokėti 439 672,95 EUR sumą,
 - priteisti iš Parlamento jai sumokėti sutartines palūkanas už šią sumą, skaičiuojant nuo dienos, kai sąskaitos faktūros tapo mokėtinos,
 - priteisti iš Parlamento bylinėjimosi išlaidas.
- 11 Parlamentas Bendrojo Teismo prašo:
- pripažinti, kad, priėmus 2016 m. sausio 14 d. Sprendimą *Komisija / Belgija* (C-163/14, EU:C:2016:4), šis ieškinys neteko dalyko,
 - nepatenkinus pirmojo reikalavimo, atmesti ieškinį kaip akivaizdžiai nepagrįstą,
 - nuspręsti, kad būtent Briuselio-Sostinės regionas ieškovei turi grąžinti reikalaujamą sumą,
 - priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.
- 12 Ieškovė nurodo, kad ji pareiškia šį ieškinį, „nes [ji] negali susigrąžinti Briuselio-Sostinės regionui mokėtino [mokesčio] *Tribunal de première instance francophone de Bruxelles* pradėtame procese“.
- 13 Komisija paprašė leisti įstoti į bylą palaikyti Parlamento reikalavimų. 2016 m. vasario 16 d. Bendrojo Teismo antrosios kolegijos pirmininko nutartimi jai leista įstoti į šią bylą palaikyti Parlamento reikalavimų.
- 14 Bendrojo Teismo antrosios kolegijos pirmininkas, remdamasis Bendrojo Teismo procedūros reglamento 69 straipsnio c punktu, nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą, kol bus priimtas sprendimas, kuriuo užbaigiamas procesas byloje C-163/14 (*Komisija / Belgija*). Bylos nagrinėjimas atnaujintas 2016 m. sausio 14 d., kai paskelbtas sprendimas toje byloje.
- 15 2016 m. kovo 22 d. Parlamentas Bendrojo Teismo kanceliarijoje pateikė atsiliepimą į ieškinį. Šiame atsiliepime į ieškinį jis rėmėsi būtent 2016 m. sausio 14 d. Sprendimu *Komisija / Belgija* (C-163/14, EU:C:2016:4).
- 16 Taikydamas proceso organizavimo priemonę, Bendrasis Teismas paprašė ieškovės ir Komisijos pateikti pastabas dėl to sprendimo sukeltų padarinių šioje byloje. Jos pateikė pastabas per nustatytą terminą.

Dėl teisės

- 17 Pagal Procedūros reglamento 126 straipsnį tuo atveju, kai ieškinys akivaizdžiai nepriklauso Bendrojo Teismo jurisdikcijai arba jeigu ieškinys yra akivaizdžiai nepriimtinas ar akivaizdžiai teisiškai nepagrįstas, teisėjo pranešėjo siūlymu Bendrasis Teismas gali bet kada nuspręsti priimti sprendimą motyvuota nutartimi ir netęsti proceso.
- 18 Šioje byloje Bendrasis Teismas, manydamas, kad bylos medžiagoje yra pakankamai informacijos, nusprendė priimti nutartį ir netęsti proceso.
- 19 Pirmiausia reikia išnagrinėti Parlamento prašymą, kad Bendrasis Teismas nuspręstų dėl poreikio priimti sprendimą nebuvimo.

Dėl prašymo nuspręsti dėl poreikio priimti sprendimą nebuvimo

- 20 Remdamasis 2016 m. sausio 14 d. Sprendimu *Komisija / Belgija* (C-163/14, EU:C:2016:4), Parlamentas prašo nuspręsti, kad nėra poreikio priimti sprendimą. Jis tvirtina, kad Briuselio-Sostinės regiono nepagrįstai surinkti mokesčiai neišvengiamai turės būti gražinti ieškovei pagal šį sprendimą, todėl ji nebeturi pagrindo reikalauti, kad Parlamentas sumokėtų šiuos mokesčius atitinkančią sumą.
- 21 Reikia priminti, kad šioje byloje, iškeltoje remiantis Parlamento ir ieškovės sudaryta sutartimi, ieškovė reikalauja, kad iš Parlamento jai būtų priteista sumokėti, pirma, Briuselio-Sostinės regionui jos sumokėtą mokesčių atitinkančią sumą, apskaičiuotą atsižvelgiant į Parlamentui pagal sutartį suteiktą galią, ir, antra, sutartines palūkanas už šią sumą.
- 22 Nors jeigu Briuselio-Sostinės regionas, kuris nėra nei šios bylos, nei sutarties šalis, ieškovei gražintų jos reikalaujamas sumas, todėl būtų galima nuspręsti, kad ji neteko suinteresuotumo pareikšti ieškinį šioje byloje, bet kuriuo atveju reikia konstatuoti, kad Parlamentas ir Komisija neįrodė ir net nevirtina, kad reikalaujamos sumos, įskaitant sutartines palūkanas, buvo gražintos ar kad dėl šios priežasties ieškovė yra Briuselio-Sostinės regiono kreditorė. Toks įsiskolinimas galėtų kilti, pavyzdžiui, iš *Tribunal de première instance francophone de Bruxelles* sprendimo dėl šiame teisme ieškovės pareikšto ieškinio (žr. šios nutarties 9 punktą). Šiuo atveju 2016 m. gegužės 10 d. atsakyme į 17 punkte nurodytą taikytą proceso organizavimo priemonę pateiktose pastabose ieškovė tvirtina, kad iki šios datos Briuselio-Sostinės regionas „atsisak[ė] [jai] gražinti sumokėtus ginčijamus mokesčius, nepaisydamas byloje C-163/14 priimto sprendimo“.
- 23 Išsamumo sumetimais pažymėtina, kad nors 2016 m. sausio 14 d. Sprendime *Komisija / Belgija* (C-163/14, EU:C:2016:4) Teisingumo Teismas nusprendė, kad, netaikydama Sąjungos institucijoms atleidimo nuo mokesčių, nustatytų Nutarimo dėl elektros energijos 26 straipsnyje, ir prieštaraudama dėl Briuselio-Sostinės regiono taip surinktų šių mokesčių gražinimo, Belgijos Karalystė neįvykdė įsipareigojimų pagal Protokolo 3 straipsnio antrą pastraipą, tokia Nutarimo dėl elektros energijos formuluotė, kaip nurodyta pirma, ir toliau liko galioti, nes Belgijos Karalystė nesiėmė priemonių dėl šio sprendimo padarinių. Taigi Parlamentas nepateikė jokių įrodymų, leidžiančių nuspręsti, kad iki tos dienos taikytina teisė buvo pakeista.
- 24 Iš to, kas išdėstyta, išplaukia, kad šis ieškinys neprarado dalyko, nes ieškovės suinteresuotumas pareikšti ieškinį neišnyko, todėl nereikia tenkinti Parlamento pateikto prašymo dėl poreikio priimti sprendimą nebuvimo.

Dėl ieškinio pagrįstumo

- 25 Grįsdama pagal SESV 272 straipsnį pateiktus reikalavimus, ieškovė remiasi trimis ieškinio pagrindais, susijusiais su, pirma, Parlamento sutartinių pareigų nevykdymu, antra, nutarimo dėl elektros energijos 26 straipsnio nuostatų pažeidimu ir galiausiai, trečia, vienodo požiūrio principo pažeidimu.

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo

- 26 Ieškovė teigia, jog pagal sutartį ji gali reikalauti, kad Parlamentas mokėtų mokesčių.
- 27 Pirmiausia pažymėtina, jog sutartyje nenustatyta, kad sąskaita faktūra už mokesčių pateikiama Parlamentui. Konkrečiai kalbant, sutarties 2 priede, kuriame nurodyta kainos už elektros energijos tiekimą apskaičiavimo tvarka, apie šio mokesčio mokėjimą nieko nepasakyta.
- 28 Maža to, remiantis sutarties 3 straipsnio 3.2 punktu, „kainos nustatytos atsižvelgiant į tai, kad Europos institucijos atleidžiamos nuo maitų, netiesioginių mokesčių ir apyvartos mokesčių, visų pirma pridėtinės vertės mokesčio (PVM)“.

- 29 Tame sutarties 3.2 punkte nurodyta, kad „mokesčiai, rinkliavos ir kiti regioniniai ir federaliniai mokesčiai negalės būti įtraukti į sąskaitas“.
- 30 Todėl galima daryti išvadą, kad sutartyje Parlamentui visai nenumatyta pareiga ieškovei mokėti mokestį, apskaičiuotą pagal sutartyje nustatytą Parlamento turimą galią.
- 31 Be to, pagal sutarties 19 straipsnį sutarčiai „taikoma Belgijos teisė; ji taikoma ir aiškinama atsižvelgiant į šią teisę tais atvejais, kai atitinkamas klausimas nereglamentuotas [Sąjungos] teisės aktuose, įskaitant Finansinį reglamentą“. Todėl sutarties sąlygos turi būti aiškinamos pirmiausia atsižvelgiant į Sąjungos teisę.
- 32 Taigi 2016 m. sausio 14 d. Sprendime *Komisija / Belgija* (C-163/14, EU:C:2016:4, 39 punktas) Teisingumo Teismas nusprendė, kad šis mokestis turi būti laikomas netiesioginiu mokesčiu, kuriam taikoma Protokolo 3 straipsnio antra pastraipa.
- 33 Todėl sutartyje, konkrečiai – jos 3.2 punkte, nurodyti „netiesioginiai mokesčiai“ turi būti suprantami kaip apimantys šį mokestį. Tai patvirtina, kad sutarties šalys ketino atleisti Parlamentą nuo šio mokesčio mokėjimo.
- 34 Be to, 2011 m. liepos 15 d. sudarytas sutarties priedas nedaro jokio poveikio su mokesčio mokėjimu susijusioms šalių pareigoms.
- 35 Kiti ieškovės pateikti argumentai nepaneigia 34 punkte Bendrojo Teismo padarytos išvados.
- 36 Visų pirma, aplinkybė, kad sutarties 8 straipsnio „Mokesčių nuostatos“ 8.1 punkte nustatyta, kad „tik pati sutarties šalis atsako už jai taikomų mokesčių nuostatų laikymąsi“, neleidžia daryti išvados, kad Parlamentui nustatyta pareiga kitai sutarties šaliai, t. y. ieškovei, mokėti mokestį.
- 37 Antra, sutarties 2 priedo 2 punkte nurodytas kainos didinimas, susijęs su „paskirstymu“, atsižvelgiant į bendrą sutarties struktūrą, ypač nurodytas jos 3.2 punkto nuostatas, neleidžia daryti išvados, kad Parlamentui nustatyta pareiga kitai sutarties šaliai, t. y. ieškovei, mokėti mokestį.
- 38 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad pirmąjį ieškinio pagrindą reikia atmesti kaip akivaizdžiai nepagrįstą.

Dėl antrojo ieškinio pagrindo

- 39 Ieškovė teigia, kad Parlamentas privalo jai mokėti mokestį pagal Nutarimo dėl elektros energijos 26 straipsnio nuostatas.
- 40 Reikia konstatuoti, kad nors Nutarime dėl elektros energijos nustatytos elektros energijos tiekėjų mokestinės pareigos nacionalinei administracinei institucijai, Briuselio-Sostinės regionui, jame nenustatyta galutinio vartotojo pareiga mokėti mokestį elektros energijos tiekėjui. Taigi ieškovė nepagrįstai remiasi tuo, kad Parlamentas nevykdė tokios pareigos.
- 41 Pažymėtina, kad ši išvada neprieštarauja išvadai, pagal kurią su mokesčiu susijusi mokesčių schema buvo sugalvota ir nustatyta siekiant jį perkelti galutiniam vartotojui (2016 m. sausio 14 d. Sprendimo *Komisija / Belgija*, C-163/14, EU:C:2016:4, 48 punktas). Iš tikrųjų reikia skirti, pirma, mokesčių schemas tikslus ir, antra, pagal šią schemą nustatytos pareigos egzistavimą, kurios nevykdymas gali lemti galutinio vartotojo sutartinę, o gal net deliktinę atsakomybę elektros energijos tiekėjui. Kai tokios pareigos nėra, mokesčio perkėlimas galutiniam vartotojui priklauso tik nuo sutartinių santykių, dėl kurių sutarė tiekėjas ir galutinis vartotojas.

- 42 Net jeigu Nutarimas dėl elektros energijos gali būti aiškinamas taip, kad pagal jį galutiniam vartotojui nustatyta pareiga elektros energijos tiekėjui mokėti mokestį, apskaičiuojamą pagal jo turimą galią, bet kuriuo atveju ieškinio pagrindą reikia atmesti.
- 43 Iš tikrųjų dėl to, kad Nutarime dėl elektros energijos nenustatytas Sąjungos institucijų atleidimas nuo mokesčio, 2016 m. sausio 14 d. Sprendime *Komisija / Belgija* (C-163/14, EU:C:2016:4) Teisingumo Teismas pripažino, kad Belgijos Karalystė neįvykdė išipareigojimų pagal Protokolo 3 straipsnio antrą pastraipą.
- 44 Taigi, remdamasis sutarties 19 straipsniu, Bendrasis Teismas, kaip turintis jurisdikciją nagrinėti su sutartimi susijusį ieškinį teismas, turi taikyti nacionalinę teisę, kaip tai darytų nacionalinis teismas.
- 45 Todėl atsižvelgdamas į tai, kad 2016 m. sausio 14 d. Sprendimas *Komisija / Belgija* (C-163/14, EU:C:2016:4) turi *res judicata* galią, Bendrasis Teismas neturi taikyti Nutarimo dėl elektros energijos, kad įpareigotų Sąjungos instituciją sumokėti mokestį (pagal analogiją, kiek tai susiję su nacionalinių valdžios institucijų pareigomis, žr. 1972 m. liepos 13 d. Sprendimo *Komisija / Italija*, 48/71, EU:C:1972:65, 7 punktą).
- 46 Net jei pateikdama šį ieškinio pagrindą ieškovė siekė Parlamento deliktinės atsakomybės, reikšdama SESV 272 straipsniu grindžiamą ieškinį ji negali naudingai remtis tokiais argumentais. Bet kuriuo atveju, remiantis pirmiau pateiktais argumentais, galima atmesti šį pagrindą tiek, kiek jis pateiktas šiuo tikslu.
- 47 Be to, šios nutarties 41 punkte padaryta Bendrojo Teismo išvada negali būti ginčijama nurodant aplinkybę, kad ieškovė privalo sumokėti mokestį. Iš tikrųjų tokia aplinkybė nesukelia padarinių Nutarimo dėl elektros energijos aiškinimui.
- 48 Dėl šio aspekto pažymėtina, kad ieškovė, jeigu mano tai esant pagrįsta, turės prašyti nacionalinio teismo, į kurį kreipėsi, nuspręsti dėl klausimo, ar atleidimas nuo mokesčio, kurį Belgijos Karalystė turi taikyti Sąjungos institucijoms, reiškia, kad elektros energijos tiekėjai turi būti patys atleidžiami nuo tokio mokesčio, kai jų klientė yra Sąjungos institucija.
- 49 Galiausiai, šios nutarties 41 punkte pateiktos išvados nepaneigia aplinkybė, kad Parlamentas ir kitos institucijos sutiko mokėti mokestį kitiems elektros energijos tiekėjams. Iš tikrųjų tokia aplinkybė, kuri vėl bus iš naujo vertinama nagrinėjant trečiąjį ieškinio pagrindą, nesukelia padarinių Nutarimo dėl elektros energijos aiškinimui.
- 50 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad antrąjį ieškinio pagrindą reikia atmesti kaip akivaizdžiai nepagrįstą.

Dėl trečiojo ieškinio pagrindo

- 51 Ieškovė teigia, kad Parlamentas neteisingai atsisakė jai mokėti mokestį, nors Sąjungos institucijos jį mokėjo *Electrabel*, t. y. kitai elektros energijos tiekėjai. Taip Parlamentas pažeidė vienodo požiūrio principą.
- 52 Reikia akcentuoti, kad šiuo atveju negalima naudingai remtis šiuo ieškinio pagrindu, kuris nesusijęs su Parlamento sutartinių pareigų nevykdymu ar sutarčiai taikytina teise (šiuo klausimu žr. 2016 m. kovo 16 d. Sprendimo *Hydrex / Komisija*, T-45/15, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:151, 24 punktą ir nurodytą teismų praktiką).
- 53 Bet kuriuo atveju primintina, kad pagal nusistovėjusią teismų praktiką taikant nediskriminavimo arba vienodo požiūrio principą, kuris yra pagrindinis teisės principas, draudžiama panašias situacijas vertinti skirtingai arba skirtingas situacijas vertinti vienodai, nebent toks vertinimas yra objektyviai pateisinamas

(šiuo klausimu žr. 1986 m. spalio 8 d. Sprendimo *Christ-Clemen ir kt. / Komisija*, 91/85, EU:C:1986:373, 19 punktą; taip pat žr. 2003 m. sausio 8 d. Sprendimo *Hirsch ir kt. / ECB*, T-94/01, T-152/01 ir T-286/01, EU:T:2003:3, 51 punktą ir nurodytą teismų praktiką).

- 54 Taigi šioje byloje ieškovė visų pirma turi pateikti įrodymų, leidžiančių nustatyti, kad ji ir *Electrabel* yra panašioje situacijoje.
- 55 Šiuo klausimu iš generalinio advokato C. Villalón išvados, pateiktos byloje, kurioje priimtas Sprendimas *Komisija / Belgija* (C-163/14, EU:C:2015:441, 19 ir 24 punktai), matyti, jog su *Electrabel* sudarytoje sutartyje buvo nustatyta, kad Sąjungos institucijos turi mokėti šį mokesį. Ieškovė, kuri, be kita ko, ieškinyje ginčija tam tikrus šios išvados punktus, nepateikia jokių įrodymų, galinčių sukelti abejonių dėl šios faktinės aplinkybės.
- 56 Kaip nurodyta (žr. šios nutarties 31 punktą), ieškovės ir Parlamento sudarytoje sutartyje nenumatyta, kad jis mokės mokesį.
- 57 Todėl ieškovės situacija ir *Electrabel* situacija nepanaši, nes ieškovės pasirašytoje sutartyje nenumatyta, kad Parlamentas turi mokėti mokesį.
- 58 Šiuo klausimu aplinkybė, kad ieškovė Parlamento reikalavo mokėti mokesį, neturi reikšmės.
- 59 Išsamumo sumetimais primintina, kad vienodo požiūrio principas turi būti suderinamas su teisėtumo principu, pagal kurį niekas negali remtis, siekdamas savo tikslų, pažeidimu, padarytu kito asmens naudai (1985 m. liepos 4 d. Sprendimo *Williams / Audito Rūmai*, 134/84, EU:C:1985:297, 14 punktas). Kadangi Sąjungos institucijoms nustatytas reikalavimas mokėti mokesį prieštarauja Sąjungos teisei, kaip tai matyti iš 2016 m. sausio 14 d. Sprendimo *Komisija / Belgija* (C-163/14, EU:C:2016:4), šio ieškinio pagrindo negalima priimti.
- 60 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad trečiąjį ieškinio pagrindą reikia atmesti kaip akivaizdžiai nepagrįstą. Vadinasi, reikia atmesti visus ieškovės reikalavimus.

Dėl Parlamento pateiktų reikalavimų dėl ieškinio dėl pripažinimo

- 61 Parlamentas pateikia reikalavimus, kuriais siekia, kad Bendrasis Teismas nuspręstų, kad „būtent Briuselio-Sostinės regionas ieškovei turi grąžinti reikalaujamą sumą“.
- 62 Iš nusistovėjusios teismų praktikos matyti, kad Bendrojo Teismo jurisdikcija pagal SESV 256 straipsnio 1 dalį ir SESV 272 straipsnį pagal arbitražinę išlygą nagrinėti ieškinį neišvengiamai apima priešieškinio, pareikšto neperžengiant to ieškinio ribų, paduoto dėl sutartinių santykių arba dėl fakto, kuriuo pagrįstas pagrindinis reikalavimas, arba tiesioginio ryšio su iš to kylančiais įpareigojimais, nagrinėjimą (žr. 2014 m. liepos 16 d. Sprendimo *Isotis / Komisija*, T-59/11, EU:T:2014:679, 265 punktą ir nurodytą teismų praktiką).
- 63 Vis dėlto šioje byloje Parlamento pateiktas prašymas nesusijęs su sutartimi, nes jis susijęs ne su joje nustatytais sutarties šalių abipusiais įsipareigojimais, o su Briuselio-Sostinės regiono, kuris nėra nei sutarties šalis, nei bylos šalis, galimais įsipareigojimais ieškovei.
- 64 Taigi, Bendrasis Teismas neturi jurisdikcijos, remdamasis šiuo ieškiniu pagal arbitražinę išlygą, nagrinėti Parlamento pateiktų reikalavimų.
- 65 Dėl tų pačių priežasčių tokia išvada būtų darytina ir tuo atveju, jeigu būtų nustatyta, kad, remiantis sutarties 20 straipsnyje įtvirtinta arbitražine išlyga, pagal kurią „[v]isus su šia sutartimi susijusius <...> Parlamento ir sutarties šalies ginčus, kurių nepavyko išspręsti bendru sutarimu, nagrinėja Europos

Bendrijų Pirmosios instancijos teismas pagal EB sutarties 255 straipsnio 1 dalį, buvo galima pagrįsti Bendrojo Teismo ar Teisingumo Teismo jurisdikciją nagrinėti ieškinį dėl pripažinimo, susijusį su Parlamento ir ieškovės ginču dėl sutarties galiojimo, taikymo ar aiškinimo (šiuo klausimu žr. 2015 m. vasario 26 d. Sprendimo *Planet / Komisija*, C-564/13 P, EU:C:2015:124, 26 punktą).

- 66 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad ieškinį reikia atmesti kaip akivaizdžiai neturintį jokie teisinio pagrindo ir reikia atmesti Parlamento pateiktus reikalavimus, susijusius su ieškiniu dėl pripažinimo, nes Bendrasis Teismas akivaizdžiai neturi jurisdikcijos juos nagrinėti, ir netęsti proceso.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 67 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo.
- 68 Šioje byloje, kadangi ieškovė iš esmės pralaimėjo bylą, iš jos priteisiamos bylinėjimosi išlaidos pagal Parlamento pateiktus reikalavimus.
- 69 Pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį į bylą įstojusios institucijos padengia savo bylinėjimosi išlaidas.
- 70 Todėl Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija)

nutaria:

- 1. Atmesti ieškinį.**
- 2. Atmesti Europos Parlamento pateiktus reikalavimus dėl ieškinio dėl pripažinimo.**
- 3. *EDF Luminus* padengia savo bylinėjimosi išlaidas ir Parlamento bylinėjimosi išlaidas.**
- 4. Europos Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Priimta 2016 m. rugsėjo 13 d. Liuksemburge.

Kancleris
E. Coulon

Pirmininkė
M. E. Martins Ribeiro